

Kiedy jest się niezdolnym do pracy

Sprawy rent i emerytur dotyczą żywotnych interesów obywateli. Nic więc dziwnego, że trafiają do sądów odwołania od decyzji przyznających za niskie uposażenia w postaci renty bądź emerytury bądź zaskarżenia faktu odrzucenia wniosku w ogóle. Poniższa sprawa dotyczy tego iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. odmówił Z. Ż. przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Odwołanie od powyższej decyzji wniósł Z. Ż.

Odwołujący Z. Ż. w chwili rozpoznawania sprawy przez Sąd I instancji z wykształcenia jest technikiem melioracji. Ostatnio pracował jako zaopatrzeniowiec. Sąd Okręgowy ustalił, że w okresie od 30 września 1997 r. do 31 grudnia 1997 r. odwołujący był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, a od 1 stycznia 1998 r. pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, początkowo z tytułu częściowej niezdolności, a od 1 grudnia 1998 r. z tytułu całkowitej niezdolności do dnia 31 grudnia 2004 r. z przyczyn neurologiczno – ortopedycznych. **Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 8 marca 2005 r. Z. Ż. został uznany zdolnym do pracy.**

W dniu 14 września 2009 r. oraz 27 stycznia 2011 r. Z. Ż. złożył nowy wniosek o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W dniu 7 lipca 2011 r. Lekarz Orzecznik ZUS ponownie stwierdził, że Z. Ż. nie jest niezdolny do pracy. Sąd Okręgowy w Poznaniu oddalił odwołanie ubezpieczonego. Podstawą rozstrzygnięcia były wnioski płynące z opinii biegłych lekarzy sądowych z dnia 17 i 22 maja 2012 r. oraz z dnia 4 czerwca 2012 r., uzupełnionych w opinii z dnia 14 grudnia 2012 r. – biegli rozpoznali wówczas u odwołującego nadciśnienie wewnątrzgałkowe obu oczu, nadwzroczność obu oczu z niebornością w oku prawym, zespół bólowy szyjny i lędźwiowy u osoby ze zmianami zwyrodnieniowo – dyskopatycznymi kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego, naczyniopochodne bóle i zawroty głowy, dnę moczanową bez dysfunkcji stawów obwodowych, polip esicy, uchyłkowatość jelita grubego, prawostronny niedosłuch średniego i lewostronny lekkiego stopnia, szumy uszne, pourazowe skrzywienie przegrody nosa, łagodne nadciśnienie tętnicze. **Biegli zgodnie stwierdzili, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy.**

21 listopada 2012 r. Z. Ż. wystąpił z wnioskiem o przyznanie mu prawa do renty w związku z pogorszeniem stanu zdrowia. W dniu 11 stycznia 2013 r. odwołujący został zbadany przez Lekarza Orzecznika ZUS, który stwierdził ograniczenie ruchomości nadgarstka lewego i osłabienie siły chwytu ręki lewej i ocenił, że odwołujący wymaga dalszego leczenia i usprawniania, stąd orzekł wobec niego częściową niezdolność do pracy od daty wniosku na okres 6 miesięcy

W sprawie stanowisko zajął także biegły sądowy - specjalista z medycyny pracy dr n. med. Jacek Romankow, który podtrzymał zasadniczo poczynione przez zespół biegłych lekarzy rozpoznanie i w opinii z dnia 18 sierpnia 2014 r. ocenił, że Z. Ż. nie jest niezdolny do pracy jako osoba z wykształceniem średnim, która wykazała w przeszłości zróżnicowaną drogę zawodową. **Z punktu widzenia medycyny pracy, odwołujący może podejmować pracę na wielu stanowiskach otwartego rynku pracy, np. jako przedstawiciel średniej kadry technicznej, prace biurowo – techniczne, warsztatowe z komponentem fizycznym, zgodnie z zasadami ergonomii i bhp. Deficyty zdrowotne, jakie Z. Ż. posiada, nie powodują niezdolności do pracy.**

W ocenie sądu pierwszej instancji, sporządzone w niniejszej w sprawie opinie biegłych są przekonujące, obiektywne, logiczne, wewnętrznie spójne i wyczerpujące. Wnioski, będące odpowiedzią na przedstawiony w tezie dowodowej problem, oparte są na wysokim poziomie wiedzy biegłych lekarzy sądowych w dziedzinach, w których się specjalizują oraz na ich pełnym profesjonalizmie w tej materii. Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd I instancji uznał odwołanie Z. Ż. za bezzasadne.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 15 czerwca 2011 r., wydanym w tej sprawie Sąd Okręgowy w Poznaniu oddalił odwołanie Z. Ż. **Apelację od powyższego wyroku wywiódł odwołujący Z. Ż., zaskarżając go w całości. W odpowiedzi na apelację organ rentowy wniósł o oddalenie apelacji.**

Sąd Apelacyjny w Poznaniu po przeanalizowaniu odwołania stwierdził, że wniesioną przez odwołującego apelację uznać należy za bezzasadną. W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd I instancji przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe, a zebrany

materiał poddał wszechstronnej ocenie z zachowaniem granic swobodnej oceny dowodów, przewidzianej przez art. 233 § 1 k.p.c. W ocenie Sądu Apelacyjnego wszystkie ustalenia faktyczne, dokonane przez Sąd Okręgowy, znajdują oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym, który Sąd I instancji właściwie ocenił na podstawie jego wszechstronnego rozważenia, polegającego na rzetelnej, bezstronnej ocenie wyników postępowania i ich prawidłowej interpretacji, przy uwzględnieniu zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. W szczególności w ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy słusznie uznał, że sporządzone w niniejszej sprawie opinie biegłych neurologa, reumatologa, okulisty, laryngologa, gastroenterologa oraz ortopedy.

Odnosząc się zaś do podniesionego w apelacji zarzutu przeprowadzenia zbędnych badań lekarskich przedłużających bieg sprawy, oraz zarzutu nieuwzględnienia, że to nie biegli sądowi badali powoda w dniu 11 stycznia 2013 r., wskazać należy, że w postępowaniu sądowym, w sytuacji, gdy zachodzi potrzeba wyjaśnienia okoliczności sprawy wymagających wiadomości specjalnych, konieczne jest przeprowadzenie w postępowaniu sądowym dowodu z opinii biegłego.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wydane opinie biegłych były przydatne do oparcia na nich rozstrzygnięcia, w szczególności poprzez przyjęcie zgodnie z łącznymi opiniami tych biegłych, że odwołujący nie jest, ani nie był przed dniem 31 marca 2011 r., jak i przed dniem 16 sierpnia 2012 r. (tj. w ciągu 18 miesięcy od daty ustania prawa do zasiłku dla bezrobotnych) niezdolny do pracy zarobkowej zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Z uwagi na powyższe zarzut nieuwzględnienia argumentów wnioskodawcy zawartych w odwołaniu należało uznać za chybiony, a reasumując, w ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy słusznie uznał zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. za prawidłową i oddalił odwołanie Z. Ż. od tej decyzji.

Pod wyrokiem podpisały się:

SSA Marta Sawińska, SSA Jolanta Cierpiał i SSA Ewa Cyran